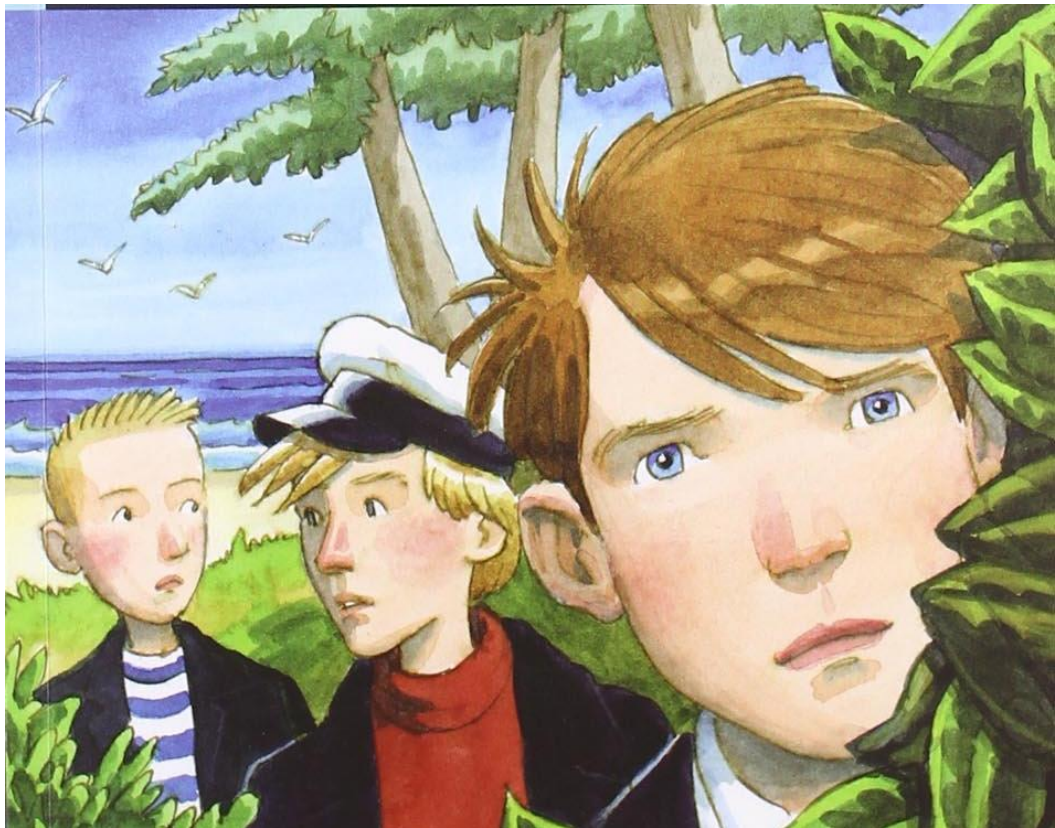

Dos anys de vacances

PERSONATGES (per ordre d'aparició)

REPARTIDOR DE DIARIS: Treballa a Auckland, cosí d'en Gordon.

PARE 1: Pare d'en Luke i en Clark.

PARE 2: Pare de l'Annie.

MARE 1: Mare de l'Eliott.

MARE 2: Mare de la Jamie.

MARE 3: Mare de l'Oliver i la Rose.

BURT: Cap dels mariners rebel·lats.

SIMON: Mariner rebel·lat.

STEVE: Mariner rebel·lat.

DAVID: Mariner rebel·lat.

PHIL: Mariner rebel·lat.

SR. COLLINS: Director de l'escola d'Auckland.

LUKE: Un dels nens, germà d'en Clark, fill del pare 1.

BRIANT: Un dels nens, és el cap de la colla.

JAMIE: Una de les nenes, filla del pare 2.

ELIOTT: Un dels nens, el més poruc, fill de la mare 1.

RAY: Un dels nens, es queixa molt.

OLIVER: Un dels nens, germà de la Rose, fill de la mare 3.

ROSE: Una de les nenes, germana de l'Oliver, filla de la mare 3.

CLARK: Un dels nens, germà d'en Luke, fill del pare 1.

GORDON: Un dels nens, dels més valents, cosí del repartidor de diaris.

KATE: Passatgera del vaixell "Queen Pepi".

MARY: Passatgera del vaixell "Queen Pepi".

SR.EVANS: Segon capità del vaixell "Queen Pepi".

ESCENA 1^a

(El teló està tancat. L'escena té lloc a Auckland, capital de Nova Zelanda. Hi ha tot de gent passejant. Apareix el repartidor de diaris)

Repartidor: Extra! Extra! Un vaixell ple de nens es perd al mar!! Últimes notícies sobre la desaparició del vaixell!!

Pare 1: Dóna'm un exemplar, noi. A veure què hi diu...

Repartidor: Totes les novetats sobre l'accident que ha deixat 10 nens d'una escola sols enmig de l'oceà! Extra! Extra!

(S'acosten la resta de pares, els cinc mariners, per tal d'agafar diaris)

Mare 1: Què ha passat, què ha passat?

Burt: Es veu que es van deixar anar les amarres del vaixell on viatjaven 10 nens de l'escola Sant Bartomeu i va començar a navegar a la deriva sense que ningú se n'adonés.

Simon: Quan se'n van adonar ja era molt lluny.

Mare 2: De l'escola Sant Bartomeu? Són els nostres fills! Ai Déu meu! Què els haurà passat? No han anat a salvar-los?

Steve: Sí senyora, però diu el diari que es va originar una tempesta i ha estat impossible seguir la recerca.

(Les mares comencen a plorar desconsolades)

Pare 2: Anem a l'escola. Potser allà el director ens podrà dir les últimes notícies. No patiu, que segur que els trobaran.

(Es dirigeixen cap a l'escola, a l'altra banda de l'escenari, on els espera el director)

Mare 3: Senyor Collins, què se'n sap dels nostres fills? Els han trobat?

Director: Mirin, els seré sincers. Les autoritats estan fent tot el què poden per trobar els nens. Però la tempesta és molt forta i estan tenint moltes dificultats.

Pare 1: Però si no es donen pressa, el vaixell es pot enfonsar... Els nens deuen estar aterrits, i els mariners, amb la feina que deuen tenir, no podran estar per ells!

Director: Bé, això també els hi volia comentar. Hi ha una cosa que els diaris no expliquen.

Pare 2: Què és? Més males notícies?

Mare 1: Digui'ns-ho, si us plau, no ens ho amagui a nosaltres!

Director: Quan el vaixell es va deixar anar, els nens estaven sols a dins. No hi havia cap mariner a bord.

Mare 2: Com diu? M'està dient que els nens estan sols al vaixell? I qui l'està pilotant?

Mare 3: Oh, Déu meu! Ningú! Els nostres fills estan sols!

Pare 2: Però això és horrible! Estan condemnats a naufragar! Són molt petits!

Repartidor: Tranquils! El meu cosí és un dels nens i és molt llest! Segur que se'n pesca alguna. Ja me l'estic imaginant al timó de la nau!

Mare 1: Ja pot ser espavilat, el teu cosí, que les onades els ofegaran a tots!

(Es posa a plorar)

Director: Senyores i senyors! No perdin l'esperança! Segur que se'n sortiran d'aquesta i tot quedarà en un ensurt.

Pare 1: Que així sigui, senyor Nichols, que així sigui...

Mare 2: Els tornarem a veure?

Mare 3: On deuen ser ara?

(Es queden tots mirant l'infinit. Se sent pels altaveus el so d'una tempesta, els crits dins un vaixell que s'enfonsa, mentre la gent de la ciutat es va amagant i es fa el silenci).

ESCENA 2^a

(S'obre el teló i el decorat representa l'illa. Els nens apareixen del fons de la sala d'actes)

Luke: No puc més! Paro de nedar!

Briant: No, Luke, no et rendeixis, segur que tard o d'hora veurem terra o un vaixell.

Ànims!

Jamie: Portem hores des de que el vaixell s'ha enfonsat.

Eliott: Ara vindran els taurons, amb aquella gana que tenen sempre...

Annie: Va, calleu i nedeu, que si no, us canseu més!

Ray: Terra! Terra a la vista!

Tots: On? Què? Sí, és veritat! Terra! Terra!

(Tots van avançant cap a endavant, cap a l'escenari. En Rose i en Clark surten de la porta del costat)

Oliver: Rose, Clark, ens pensàvem que no havíeu saltat del vaixell!

Rose: En Gordon ens va empènyer just a l'últim moment.

Clark: Sort d'ell, però, va vinga, arribem a la platja!

(Comencen a pujar tots a l'escenari)

Luke: Ara que ho dieu? On és en Gordon?

(Es posen a cridar-lo. Està assegut entre el públic)

Gordon: Sóc aquí! És que se m'havien enredat els peus amb unes algues.

(Va sortint a trompicons fins arribar també a l'escenari. Estan tots abraçant-se, fent crits d'alegria, "estem salvats", etc.)

Briant: Bé em sembla que ara hi som tots, veritat? A veure, comptem-nos. *(Tots van dient el seu nom)* Perfecte. Estem els deu. Algú està ferit?

Jamie: A mi em costa respirar una miqueta.

Oliver: Ara se't passarà, a la que estem una mica més descansats.

Ray: Jo m'he donat un cop al vaixell abans de saltar i m'ha sortit un blau.

Clark: Jo m'he empassat molta aigua.

Eliott: A mi se m'ha trencat un trosset d'ungla. Mireu, mireu... *(Tots s'acosten i no li fan ni cas).*

Annie: Briant, que saps on som?

Briant: Doncs m'ha semblat que el tros de terra que es veia era força gran. Devem ser a una punta del continent. Quan estiguem tots bé, hauríem d'anar cap a endins fins trobar algun poble.

Gordon: Potser el millor seria primer fer un campament aquí, descansar, i menjar una miqueta per tal de recuperar forces.

Briant: Tens raó, Gordon. Els que estiguem més bé, podríem fer una petita exploració, per situar-nos una mica millor i trobar aliments per tots.

Rose: Jo no em vull quedar aquí! Tinc por!

Eliott: Jo vull la mama!

Oliver: Au, vinga, no us preocupeu. El pitjor ja ha passat. El millor és fer el què diuen en Briant i en Gordon, que per alguna raó són els més grans de tots nosaltres.

Gordon: Jo proposo que en Briant sigui el cap del nostre grup. Què us sembla?

Tots: Sí! D'acord! Perfecte!

Briant: Doncs, bé, accepto. El que primer que caldria fer...

Ray: Mireu, mireu! Són caixes!

(Tots miren cap a on en Ray indica. Arriben del mar dues o tres caixes)

Jamie: Són caixes del vaixell!

Clark: Mirem què hi ha a dins. *(Les comencen a obrir, i tots s'alegren "ooooh")*

Luke: Eines!

Rose: I escopetes!

Annie: ...per a poder caçar!

Gordon: Quina sort que hem tingut!

Eliott: Sí però...

Tots: Però què?

Eliott: I la mama?

ESCENA 3^a

(Per l'escenari apareixen en Gordon, en Ray i la Jamie)

Ray: Estic una mica nerviós perquè ens han escollit a nosaltres per a fer la primera exploració.

Jamie: No pateixis, Ray, si ens han escollit a nosaltres, serà que ens han vist cara de veritables exploradors.

Ray: Jo no sé si tinc cara d'explorador, però estic súper-emocionat.

Gordon: Poques coses explorareu si no pareu de parlar i us fixeu més per allà on passem.

Ray: Tens raó, Gordon. Què faríem quan ens preguntessin "I bé, què heu trobat?" i els diguéssim "Ai, no ens hem fixat"...

Jamie: Què vols que fem Gordon?

Gordon: El què cal saber primer de tot és si realment ens trobem en una punta del continent o al contrari, ens trobem en una illa.

Jamie: Ostres! Això sí que no. Espero que no estiguem en una illa.

Gordon: Mireu! Allà hi ha un turó! Potser des d'allà podem veure on som i sortim de dubtes d'una vegada per totes.

Ray: Que no sigui una illa, que no sigui una illa, si us plau, que no sigui una illa...

(En Gordon és el primer en arribar a dalt; la Jamie i en Ray van darrere)

Gordon: El què em temia. És una illa. I no massa gran, la veritat.

Ray: Oh, Déu meu, estem perduts!

Jamie: Tranquil, Ray. Veus alguna altra cosa interessant? Algun poblet?

Gordon: Res de res, nois. Sembla una illa deshabitada del tot. Quan ho sàpiguen els altres...
Va, tornem al campament.

(Baixen i tornen a caminar)

Ray: Ei, mireu aquest arbre! Té alguna cosa escrita!

Jamie: A veure?

Gordon: Tens raó! FN! Ves a saber què vol dir! Però això vol dir que algú abans que nosaltres ha estat en aquesta illa... Fins i tot potser encara hi és!

Jamie: Ràpid, tornem a explicar-ho tot als altres!

(Se'n van tots tres corrent com uns esperitats)

ESCENA 4^a

(A l'escenari hi ha en Clark i la Rose asseguts cames penjant. En un racó ja està col·locada la cova. Apareix en Luke.)

Luke: Ep, nanos, alegreu les cares!

Rose: Com vols que ens animem després del què ens han dit en Gordon i els altres?

Clark: Estem en una illa, Luke, i mai sortirem d'aquí.

Luke: Però què dieu? Ja veureu com en Briant o algú altre se n'empescarà alguna per treure'ns d'aquí! Va, aixequen-vos, que ens estan esperant per anar a donar un tomb.

(Els dos nens s'aixequen just quan apareixen quatre més: l'Annie, l'Eliott, l'Oliver i en Briant.)

Briant: Ah! Estàveu aquí! Procureu no tornar-vos a separar, que ens podem perdre fàcilment.

Oliver: Briant, què creus què volen dir aquelles inicials que han trobat en aquell arbre?

Briant: FN? No ho sé, Oliver, però ho esbrinarem, no ho dubtis.

Eliott: Segur que vol dir "Fora nens", i és algun ogre que se'ns menjarà per la nit, d'un en un.

Annie: Va home, va! Què et penses que és això, una novel·la de misteri?

Rose: Doncs la idea és molt bona: "Deu persones tancades en un lloc d'on no poden sortir i cada dia en són una menys..."

Briant: Va, prou, que fareu agafar por als més petits.

Eliott: És igual, Briant, jo visc escagarrinat des del dia que vaig néixer...

Clark: Cal·leu! No heu sentit un soroll? *(Tots paren l'orella)*

Tots: *(alhora)* No.

Clark: Sí! Ve d'allà!

Eliott: L'ogre!

Briant: Amaguem-nos, ràpid! *(S'amaguen com poden, i quan estan ben quietes, apareix un conill)*

Annie: Un conill!

Luke: El sopar!

(Es llencen tots a sobre del conill i el posen en un sac)

Oliver: Que bé! Ara sí que podrem sopar com a casa.

Rose: Què vols que et digui, un conill entre deu persones... I a més és una mica esquifidet...

Oliver: Doncs mira, ara que ho dius, tu no en menges i així els altres en tindrem més!

Briant: Ei, això sí que no! No ens hem de barallar! Hem d'estar sempre units per mirar de sobreviure! Queda clar?

Oliver i Rose: Sí, Briant. Ho sento.

Clark: Annie, què mires? *(L'Annie està fent esforços per veure alguna cosa)*

Annie: Allà... Sembla una cova, no?

Eliott: Una... cova?

Briant: Anem a veure-la de més a prop.

(Es van acostant a poc a poc cap a la cova)

Luke: I bé, qui és l'eixerit que s'atreveix a entrar?

Eliott: A mi ni em mireu!

Oliver: Fem-ho a sorts...

Annie: Jo hi entro!

Briant: Espera Annie! Hi entraré jo!

Annie: D'acord, però jo t'acompanyo.

(En Briant i l'Annie s'acosten a l'entrada de la cova.)

Eliott: Adéu! M'ha agradat molt conèixer-vos. Us trobaré a faltar...

Rose: No diguis tonteries, Eliott!

(En Briant i l'Annie desapareixen dins la cova. Els altres esperen a fora en silenci.)

Clark: Quin silenci, no?

Tots: Sssssht!

Luke: No creieu que triguen molt?

Tots: Sssssht!

Briant i Annie: *(Des de dins)* Ooooooh!

Tots: *(Abraçant-se morts de por)* Aaaaaaah!

Briant i Annie: *(Surten de la cova)* Eeeeeeh!

Annie: Mireu què hem trobat! (*Surten amb un llibre antic*)

Rose: Què és això?

Briant: És un diari, d'un senyor, naufrag com nosaltres, on va escriure tot el què li va passar.

Annie: Es deia François Nepà, era francès.

Oliver: François Nepà! Són les inicials! FN!

Briant: Tens raó, Oliver. Va ser ell qui les deuria fer, esperant que algú les trobés i el poguessin rescatar.

Annie: La cova és molt gran, i la podem convertir en la nostra casa enlloc del campament de la platja. Així, si plou estarem a cobert.

Elliott: I no s'enfadarà el senyor aquest si venim tots aquí?

Annie: No crec. L'hem vist i no ens ha dit pas que no.

Luke: L'heu vist? És a dins?

Annie: Sí, però... només en queda el seu esquelet!

Tots: Eeeecs!

Briant: Va! Anem a buscar les nostres coses! A partir d'ara viurem aquí i li direm "La cova del Francès"!

ESCENA 5^a

(Se sent de fons la melodia del “Santa Nit”. Es va obrint el teló. Hi són tots els nens, més abrigadets. En Luke, en Briant, la Jamie i l’Oliver estan guarnint un arbre de Nadal. L’Annie, l’Eliott i en Ray seuen al voltant d’una llar de foc. La Rose, en Gordon i en Clark estan drets davant de tots.)

Clark: Ja fa sis mesos que estem aquí. I qui sap quants mesos més ens hi estarem.

Gordon: L’important és que tots estem bé. Ja veureu com tard o d’hora apareix algun vaixell.

(S’acosta la Jamie)

Jamie: Sí, el mateix devia pensar el nostre amic francès, i es va passar set anys a l’illa fins que es va morir.

Clark: En Gordon té raó. A nosaltres no ens passarà això.

Rose: Trobo tant a faltar els pares... I més ara que som a Nadal. El deuen estar celebrant també?

Ray: Sense nosaltres, deuen estar més tristos...

Briant: Sé que és difícil no pensar en casa nostra en unes dates com aquestes, però el millor que podem fer és pensar en el retrobament, en quan els puguem tornar a abraçar.

Annie: Pensar-hi és l’únic que podem fer, perquè no sabem quan serà.

(Comença a sonar la cançó “Volem tornar a casa”. A mitja cançó van apareixent els pares, repartidor i director per posar-se a una banda de l’escenari.)

VOLEM TORNAR A CASA

No recordo el dia
quan el vaixell es va enfonsar enmig de la mar
quan vam veure l'illa
quan vam arribar
volem tornar a casa.

Diuen que fa sis mesos
moltes setmanes perduts, sols i atemorits
hem sabut conviure
hem sobreviscut
volem tornar a casa.

Els nostres pares, com estan?
Ningú s'imagina com els trobem a faltar
Per una abraçada, tot, ho dono tot!
Volem tornar a casa.

Fills, digueu-nos on sou
fa molt temps que al nostre cor li falta un tros
i és l'esperança
al què ens aferrem
torneu ja a casa.

Els nostres pares, com estan?
Ningú s'imagina com els trobem a faltar
Per una abraçada, tot, ho dono tot!
Volem tornar a casa.
(torneu ja a casa)
Volem tornar a casa.
(torneu ja a casa)
Volem tornar ja.

ESCENA 6^a

(En una banda de l'escenari tenim en Ray, l'Annie i l'Oliver parlant entre ells. A l'altra banda, en Briant, en Luke i la Jamie, que juguen al tres en ratlla.)

Annie: Ara és el moment, nois. Anem a veure a en Briant i li diem el què volem fer.

Ray: No sé, Annie... No s'enfadarà?

Annie: A veure, tu vols venir o no?

Ray: Sí, és clar.

Oliver: Vinga Ray, ja fa dies que parlem d'això i ara és el moment de fer-ho.

Ray: *(Agafant-los per l'espatlla)* Va, anem-hi!

(Els tres nois s'acosten a en Briant)

Oliver: Briant, pots venir un moment? Et volem dir una cosa.

Briant: Què passa nois? Esteu cansats de menjar carn de tortuga? *(En Luke i la Jamie paren de jugar per a escoltar-los.)*

Annie: No, Briant, no és això. Tot i que un canvi de menú no estaria malament.

Briant: Doncs vosaltres direu.

Annie: Mira, ja fa més d'un any que estem aquí a l'illa, i sembla ser que ens hi estarem un temps més. Estem molt bé tots junts, fem moltes coses...

Briant: Però...

Ray: Però hem estat parlant nosaltres tres, i ens agradaria anar una temporada a l'altra punta de l'illa, no sé... a viure coses diferents...

Oliver: En definitiva, que aquesta part de l'illa és molt avorrida i tenim ganes de viure aventures. *(Es fa un silenci)*

Ray: I bé, què hi dius? T'enfades?

Briant: Mireu, sou ben lliures de fer el què vulgueu, però espero que no us en penediu.

Annie: Gràcies, Briant, sabíem que ens comprendries. Vindrem cada quinze dies per a estar tots junts i explicar-nos coses. Adéu i no patiu per nosaltres!

(Els tres nois se'n van acomiadant-se. En Briant es queda molt pensatiu.)

Luke: Són uns egoistes. I l'Oliver el que més, deixant sa germana.

Briant: No, Luke, els entenc una mica, però el que em sap més greu és que s'hagi trencat la unió que hi havia entre tots nosaltres.

Jamie: No els passarà res, tot sols?

Luke: Ja són prou grandets per fer el què vulguin. No creus?

Briant: Sí, però no sé... Tinc un mal pressentiment...

ESCENA 7^a

(En escena en Luke, la Jamie, l'Elliott i la Rose jugant a saltar i fent tonteries. La Jamie s'enfada i s'aparta del grupet, seient al davant de l'escenari.)

Jamie: Ja no us estic. *(Els treu la llengua)*

Luke: Ets una ploramiques, Jamie. Només t'estàvem gastant una brometa.

Rose: Va, seguim jugant. Quan es cansi ja tornarà, com sempre.

Elliott: Però que no li digui res a en Briant, que encara ens les carregarem.

(Els tres nens continuen jugant, quan sembla que la Jamie veu alguna cosa.)

Jamie: Ei, ei, ei!!!! Que s'acosta algú!

Rose: Què vols ara, gastar-nos la brometa a nosaltres? Doncs no hi caurem pas, ja!

(Apareixen, arrossegant-se una miqueta, la Kate i la Marie. Els nens en primer lloc s'espanten)

Kate: Nens, ajudeu-nos si us plau, tenim molta set.

Mary: No tingueu por, si us plau...

(Els nens van retrocedint, es miren i criden)

Tots: Briant! *(En Briant apareix)*

Briant: Què passa? *(Veu les noies i s'hi acosta ràpidament)* Però què feu aquí aturats? Va, aneu a buscar aigua, depressa!

(En Luke se'n va a buscar aigua ràpidament)

Briant: Senyores, es troben bé?

Elliott: Potser són extraterrestres...

Rose: Qui sou?

Eliott: D'on veniu?

Jamie: A on aneu?

Briant: Voleu callar? Deixeu-les tranquil·les! Qui sou? D'on veniu? A on aneu?

(Arriba en Luke amb l'aigua i els hi dóna)

Kate: Gràcies nois. Feia dies que no bevíem aigua de veritat.

Luke: Que era de mentida la d'abans?

Tots: Ssssst!

Mary: Ella és la Kate i jo sóc la Mary. Viatjàvem en un vaixell cap a Amèrica, però els mariners es van amotinar i van prendre el comandament. Va haver-hi una lluita terrible, molts morts, i el vaixell es va començar a incendiar.

Kate: Nosaltres dues vam saltar del vaixell i vam nedar fins que vam arribar a l'illa.

Eliott: I què li va passar al vaixell?

Kate: Vam veure com s'enfonsava, però també vam veure com dins una barca es van salvar alguns dels amotinats, que duïen el segon capità, el senyor Evans d'ostatge.

Luke: I aquests dolents, també estan ara a l'illa?

Mary: Segurament sí, nois.

Rose: L'altre dia vam veure una llum estranya al cel. Deuria ser el vaixell quan s'incendiava.

Briant: Això que dieu és un bon problema. Si tenim uns delinqüents a l'illa, tard o d'hora poden descobrir-nos i venir a per nosaltres.

Mary: Ara deuen estar a l'altra banda de l'illa, però ens hauríem de protegir, això segur.

Jamie: A l'altra banda de l'illa? Briant, els tres que van marxar!

Briant: Sí, Jamie, en Ray, l'Oliver i l'Annie estan en perill. Haurem d'anar a trobar-los de seguida. A més, ja fa dos mesos que no sabem res d'ells.

Kate: Caram! Quants nois sou? I des de quan fa que esteu aquí?

Eliott: Som en total deu, però tres de nosaltres van marxar i no viuen aquí.

Luke: Fa un any i mig vam naufragar amb el nostre vaixell que es va deixar anar del port sense els mariners.

Mary: I heu estat a l'illa sols durant tant de temps? Sou molt valents!

Eliott: I tant! I jo sóc el més valent de tots! *(Riu)*

Jamie: Ah sí, Eliott? Vas tu a buscar els nostres companys en perill?

Eliott: Bé... mmmmm... doncs... Millor que em quedi aquí a cuidar les senyoretetes.

ESCENA 8^a

(En escena l'Annie, en Ray i l'Oliver. Estan asseguts menjant.)

Ray: Mira, tant queixar-nos de la carn de tortuga, i fa quatre dies que no mengem altra cosa.

Oliver: Ai, sempre t'estàs queixant. Si no és per una cosa, és per l'altra.

Ray: Sí és clar, com que estem tan bé... A més, fa temps que no anem a veure els altres.
Potser estan preocupats.

Annie: Saben que estem perfectament. I tampoc ens ha anat tan malament. O no recordes aquell dia que vam caçar aquell guepard?

Oliver: O quan vam fer carreres muntats en estruços?

Ray: Sí, sí, teniu raó, però només dic que algun dia els hauríem d'anar a fer una visita, a veure com estan.

Annie: D'acord, tornarem aquesta mateixa setmana, però primer podríem explorar aquest bosc on encara no hi hem estat.

(S'aixequen els tres per posar-se a caminar)

Oliver: Aneu tirant, ara us agafo... que tinc una cosa pendent amb la natura.

Ray: No triguis.

(L'Annie i en Ray comencen a marxar, mentre l'Oliver fa pipí en una cantonada. Quan acaba, no sap per on s'han ficat)

Oliver: Annie! Ray! On sou? Per on heu anat? Que no em sentiu?

(Comença a caminar, fent veure que els busca. S'acosta al marge de l'escenari, que representa un bon forat i hi cau, agafant-se al marge)

Oliver: Socors! Auxili! Que algú m'ajudi! Ray! Annie! Que no podré aguantar molt!

(Apareixen en Gordon i en Clark)

Gordon: Ja va, ja va... No cridis tant que espantes mitja selva!

Oliver: Gordon! Clark! Què hi feu aquí?

Clark: Doncs mira, d'entrada, salvar-te. *(L'agafen i el treuen del forat. S'abracen)*

Oliver: Gràcies, gràcies!

Gordon: Oliver, on són l'Annie i en Ray? Els hem de trobar de seguida. Hi ha problemes.

Oliver: No ho sé. M'he quedat endarrerit i els he perdut. Però no poden ser molt lluny.

(Els tres es posen a cridar ben fort a veure si els senten. Se sent un tret. Els tres nens es queden clavats i apareixen corrents l'Annie i en Ray.)

Clark: Ei! On aneu tan depressa!

Annie: Uf! Ens hem trobat amb una pantera més gran que un hipopòtam amb un elefant a la panxa. Però només l'hem ferit i ara ens deu estar buscant. Clark! Gordon! Què hi feu aquí?

Gordon: T'ha costat veure'ns, eh?

Oliver: Diuen que hi ha problemes.

Ray: Problemes? Quins problemes?

Clark: Resulta que al campament han arribat dues senyoretetes que van saltar d'un vaixell incendiat on els mariners s'havien amotinat.

Annie: Caram! Això està molt bé? I quin és el problema?

Gordon: Doncs que alguns d'aquests mariners amotinats han arribat a l'illa amb una barca i deuen ser per aquí a prop.

Clark: Us hem vingut a trobar per a avisar-vos. I sort que hem passat i hem pogut salvar l'Oliver.

Annie: Em sembla que hem estat uns babaus separant-nos de vosaltres.

Gordon: Au vinga, l'important és que tornem a estar tots junts i veiem què podem fer per afrontar-nos a aquests bandits.

(Se sent un altre tret)

Ray: Què ha estat això? Nosaltres estem aquí, no hem disparat pas.

Clark: Deuen ser ells. Estan molt a prop d'aquí!

Gordon: Tornem, ràpid! *(Marxen corrents)*

ESCENA 9^a

(És de nit. A l'escenari hi ha l'Eliott, en Clark i la Rose que estan vigilant.)

Eliott: Quan falta per a què vingui el segon torn de vigilància? Se m'estan refredant els peus.

Rose: Deuen estar a punt de sortir. Ja fa tres hores que estem aquí.

Eliott: Total, no passa res de res. Feina he tingut per no adormir-me.

Clark: Doncs sort hem tingut que no passi res. En Briant va tenir molt bona idea de fer torns de vigilància per si venien els criminals aquells.

(Surten en Gordon, en Luke i l'Oliver)

Luke: Arriba el relleu!

Rose: Per fi! Anem a dormir una estona!

Gordon: Com ha anat? Alguna incidència?

Clark: Res de res. Ha passat un esquirol, ha cantat un mussol... alguna cosa més?

Eliott: Sí! M'han picat tres mosquits!

Oliver: Què divertit! Ara ens toca a nosaltres. Espero que estiguem més distrets...

Luke: Ep! Allà es mouen unes branques!

(Els nens apunten les seves armes cap a un punt concret)

Gordon: Qui hi ha? Parla o disparem!

Sr. Evans: No dispareu! Sóc el senyor Evans, segon capità del vaixell "Queen Pepi".

(Apareix el senyor Evans amb les mans enlaire)

Luke: Senyor Evans? Les dues senyoretes ens van parlar d'ell! Era l'ostatge dels bandits!

Sr. Evans: Dues senyoretes? De qui parleu?

(Surten la Kate i la Mary)

Kate: Què és tot aquest soroll? Senyor Evans!

Sr. Evans: Senyoreta Kate! Senyoreta Mary! Són vives!

Mary: Sí! Vam saltar del vaixell en l'últim moment i ara vivim aquí amb aquests nois tan intrèpids que porten gairebé dos anys aquí. I vostè? No era presoner dels mariners?

Sr. Evans: Sí, però m'he pogut escapar. Vaig caure per un turó i es van pensar que havia mort. Però alerta! Venen cap a aquí!

Oliver: Cap a aquí? Quan? D'on?

Sr. Evans: Fa uns dies van sentir els trets que alguns de vosaltres disparàveu. Us van veure, us han estat espiant. Saben quants sou i on esteu. No saben però, que les dues senyoretetes són aquí.

Clark: Alça Manela, i què farem?

Gordon: Són molts?

Sr. Evans: Cinc. Però per sort sé quins són els seus plans. Primer vindran dos fent veure que són uns naufrags, i quan estigueu confiats, deixaran entrar els altres i us agafaran.

Rose: Anem a despertar els altres i expliquem-los tot.

Gordon: Alguns de nosaltres ens hauríem d'amagar per tal d'estar preparats si alguna cosa no surt bé.

Kate: I nosaltres tres també.

Mary: Si descobreixen que estem amb vosaltres tot se n'anirà a n'orri.

Oliver: Hem de preparar-nos ràpid. Deuen estar al caure.

ESCENA 10^a

(Per l'escenari apareixen els dolents)

Burt: Recordeu com ha d'anar tot?

David: Sí, Burt. Nosaltres apareixem allà com dos naufrags perduts que necessiten ajuda i ens fem amics d'ells.

Phil: I quan estiguin dormint, us obrim la porta del campament i ens els carreguem a tots.

Burt: Perfecte. Amb les eines que tenen, podrem arreglar la barca i tornar al continent.

Simon: Pobres nens, no saben el què els espera...

Steve: Va, aneu cap a allà. I feu-ho bé! Estarem a l'aguait!

(En David i en Phil comencen a caminar mentre que els altres tres desapareixen)

David: Em sap una mica de greu fer això a uns nens...

Phil: T'entenc, però no voldràs estar en aquesta illa fins que et facis vell! Hem de sortir d'aquí com sigui!

(Arriben fins davant la cova)

Phil: Hola! Que hi ha algú?

(Surten en Briant, en Ray i la Rose)

Briant: Hola! Qui són vostès?

David: Som uns pobres naufrags ben desgraciadets necessitats d'auxili. Tots els nostres companys han mort...

Phil: Ai senyor... Quina tragèdia hem viscut... Si sabéssiu tot el què ens ha passat...

Rose: Ai pobres... Si que em fan llàstima...

Ray: Sigueu benvinguts a la nostra illa. Seieu aquí que us portarem una mica de menjar.

David: Ostres! Quin bé de Déu! Quins nens tan simpàtics que sou...

Phil: I què generosos!

(L'Elliott i la Jamie apareixen amb uns bols de sopa que els donen)

Elliott: Aquí teniu! Sopa de tortuga ben calenteta!

Jamie: N'hi ha per llepar-se els dits!

David: Oi si n'és de bona! Em sento reviure, Phil!

Phil: Ja no me'n recordava de quin gust tenia el menjar!

(En Ray i la Rose s'ho miren una mica apartats d'ells)

Ray: Ja els podríem donar una mica de verí...

Rose: Paciència, Ray, hem de seguir el pla tal com ens ha dit el senyor Evans.

Ray: Ai, és que es pensen que som uns babaus, i la cara de babaus se'ls quedarà després a ells.

Elliott: Us ha agradat la sopeta?

Phil: Boníssima, boníssima...

David: I així, quants sou vosaltres aquí? És que ho teniu tot tan ben muntat...

Briant: Som 10 nois i noies. Ara, però, només estem cinc, perquè els altres estan d'exploració.

David: Molt bé, molt bé... Veig que teniu de tot aquí...

Jamie: Sí, ens hem sabut organitzar molt bé. El primer dia que vam arribar...

Briant: Espera, Jamie. Ara no els expliquis totes les nostres aventures perquè deuen estar molt cansats, aquest senyors. El millor serà que dormim una miqueta i demà en parlem de tot plegat.

David: Ets molt espavilat, tu! Cert és que estem cansats. I ens convindria descansar a tots.

Elliott: Nosaltres també tenim molta son. *(Fa un badall exageradíssim que els altres repeteixen)*

Briant: Si us sembla bé, vosaltres dormiu en aquesta part de la cova, més a l'entrada. Nosaltres dormim més a l'interior.

Phil: Perfecte, nois, perfecte. Cap problema. Bona nit! I moltes gràcies per la vostra ajuda.

(Es posen tots a dormir en bandes diferents de l'escenari. En David i en Phil ronquen per fer veure que dormen. S'aixequen però quan algun dels nois es mou, es tornen a estirar. Finalment s'aixequen)

Phil: Va, vinga, aixeca't d'una vegada! Ha arribat l'hora!

David: Han picat com ocellets. S'ho han empassat tot. Ha estat més fàcil del què ens pensàvem.

Phil: I a més, només són cinc. Quan tornin els altres nens, els agafarem per sorpresa. Això és bufar i fer ampolles!

(S'acosten cap a la porta i es troben de cara el senyor Evans)

Sr. Evans: Què, heu somiat amb els angelets?

David i Phil: El senyor Evans!

(Es giren depressa i es troben els cinc nens apuntant-los amb les armes)

Briant: Mans enlaire!

Sr. Evans: Us pensàveu que era mort, eh? Doncs aquí em teniu! I amb aquests nois us hem ben enxampat!

David: Però com és possible?

(En Ray i la Rose els lliguen)

Elliott: Ara hem d'anar pels altres, veritat, senyor Evans?

Sr. Evans: Sí, però això serà més perillós perquè encara que els agafem de sorpresa, estan armats.

Phil: No us en sortireu amb la vostra. Al final us ... *(La Jamie li posa un mocador a la boca perquè calli)*

Jamie: Per cert... Heu dit que la sopa de tortuga era bona, veritat?

Rose: Doncs era sopa d'escarabat! *(Els mariners es queixen sense poder dir res)*

Ray: Ara... a pels altres!

Sr. Evans: Però que es quedi algú vigilant aquest parell.

ESCENA 11^a

(En escena el senyor Evans. en Gordon, en Clark, en Luke, l'Oliver i l'Annie)

Sr. Evans: Sobretot estiguen alerta que no ens agafin per sorpresa. Són gent molt perillosa.

Luke: Nosaltres quan volem també som molt perillosos.

Clark: I la que més, l'Annie!

Annie: Ep, vigila amb el què dius! No et fiquis amb mi!

Sr. Evans: Va, estiguen tranquils. I callats! No ens han de sentir o no tindrem el factor sorpresa amb nosaltres.

(Desapareixen per una banda. Per l'altra apareixen en Burt, en Simon i l'Steve.)

Simon: Anem tirant cap a la cova, no? En David i en Phil ja ens deuen estar esperant amb els braços oberts.

Burt: No sé, no sé...

Steve: Demà ja estarà tot llest i podrem reparar la barca per tornar a la civilització.

Burt: No sé, no sé...

Simon: Què és això que no saps?

Burt: Alguna cosa no va bé... Fa estona que els ocells han deixat de cantar.

Steve: Doncs hauran anat a dormir, o estaran afònics, jo què sé...

Burt: Mireu allà, capsigranys!

Simon: Són els nens! I el senyor Evans va amb ells! Estem perduts!

Steve: Només són cinc criatures i un home. De sorpresa els podem enganxar.

(Se'n van altra vegada per on han vingut. Apareixen els altres però l'Annie no)

Gordon: Què estrany! M'havia semblat veure'ls per aquí!

Oliver: Això no m'agrada, nois, no m'agrada gens!

(Surten els dolents)

Simon: Quiets on esteu! Deixeu les armes i aixequen les mans!

Luke: Són ells! Ens han enxampat!

Burt: Caram, caram, senyor Evans! Té més vides que un gat vostè... Però ja veu, al final sempre perd.

Sr. Evans: Ja veurem com acaba això, malvat!

Burt: Ui... quina por... el seu exèrcit de nens i nenes... Estic tremolant...

Steve: Burt!

Burt: Què passa?

Steve: Abans hem comptat cinc nens, no?

Simon: Sí.

Steve: Doncs aquí només hi ha quatre.

Burt: Com?

(Apareix l'Annie cridant i llençant-se contra en Burt. Els altres aprofiten el sarau per desarmar els altres dos)

Annie: Mans enlaire, rates-pinyades!

Clark: Ostres Annie! Ets massa!

Sr. Evans: Ja ho veieu... El meu exèrcit de nens i nenes és més llest del que us pensàveu!

Gordon: Lliguem-los bé i portem-los amb els altres dos.

(Marxen de l'escenari)

ESCENA 12^a

(En un racó, asseguts i lligats, hi ha els cinc dolents. També són a l'escenari els deu nens i nenes, el senyor Evans, la Kate i la Mary)

Briant: Què farem ara amb aquesta gent? Tenir-los aquí, amb alguns de nosaltres sempre vigilant-los pot ser molt pesat.

Sr. Evans: La solució és ben fàcil. Marxem d'aquí.

Oliver: Marxar d'aquí? Com?

Ray: Em sembla que m'ho puc imaginar. Com ho volien fer ells, veritat?

Sr. Evans: Doncs sí. Ells tenen una barca. Està una mica feta pols, però amb les vostres eines, la podem arreglar per tal de fer-nos a la mar i tornar a casa.

Elliott: He sentit la paraula màgica? Tornar a casa?

Jamie: Estem molt lluny de casa, senyor Evans?

Sr. Evans: Hi ha una ciutat important en una illa que està a una setmana d'aquí. Des d'allà, serà molt fàcil retornar a Austràlia, que és d'on veniu.

Tots: Visca, visca!

Luke: I dels malvats, què en fem?

Sr. Evans: Ara per ara els deixarem aquí, i quan estiguem a la ciutat, informarem a la policia d'on són per a què els vinguin a buscar.

Gordon: Va vinga! Ja heu sentit al senyor Evans, nois, posem-nos a la feina! Com més aviat arreglem la barca, abans tornarem a casa!

(Es posen a fer coses i canten la cançó)

DOS ANYS DE VACANCES

Amb unes cordes i els troncs d'aquests arbres
hem d'arreglar les parets de la barca
una gran tela que convertirem
en una vela pel nostre vaixell.

Cops de martell per clavar bé les peces
un raconet per omplir de queviures
i d'aquestes quatre branques farem
els remes que a casa ens conduiran.

Són dos anys que
hem viscut junts
i hem passat de tot
però ara diem adéu a aquesta illa
que a casa tornem per fi!

Hem caçat molt i hem pescat més encara
som bons cuiners, bons pastors, bons pagesos
però el què ens ha quedat molt més clar
és la força que té un grup d'amics.

Són dos anys que
hem viscut junts
i hem passat de tot
però ara diem adéu a aquesta illa
que a casa tornem per fi!

ESCENA 13^a

(En escena el director de l'escola. Apareixen els pares.)

Mare 1: Senyor Nichols, senyor Nichols, és cert això que hem sentit? Els han trobat?

Mare 3: Estant tots bé? Quan arribaran?

Director: Escoltin, escoltin... La veritat és que tot ha anat molt depressa. No hi ha res del cert, però sí, sembla ser que els han trobat.

Pare 2: I com és això? On han estat?

Director: Pel què es veu, el vaixell va naufragar i s'han estat aquests dos anys vivint en una illa.

Pare 1: I qui els ha trobat?

Director: Fa poc van arribar a l'illa una altres naufrags. Van poder arreglar una barca i es van fer a la mar. Un vaixell els va trobar i en aquests moments estan a punt d'arribar al port.

Mare 2: Ja estan aquí? No m'ho puc creure!

Repartidor: I el meu cosí? Està bé?

Director: I tant que està bé. De fet, els deu nens i nenes estan perfectament bé.

Mare 3: Em costa de creure. Després de dos anys sense ells...

Pare 1: Quines ganes tinc de fer-li una abraçada al meu fill!

Pare 2: Però... no són ells els que venen per allà?

Mare 2: No pot ser veritat... *(fregant-se els ulls)*

Pare 1: Sí! Són ells! Fills meus!

Repartidor: Cosinet!

(Els nens i nenes entren en escena i s'abracen tots amb tots mentre sona cançó de fons per finalitzar l'obra).

FI